

ПРАВОСЛАВЕН ХРИСТИЯНИН

ВЕСТНИК ЗА ДУХОВНА ПРОСВЕТА
ИЗДАНИЕ НА СЛИВЕНСКА МИТРОПОЛИЯ

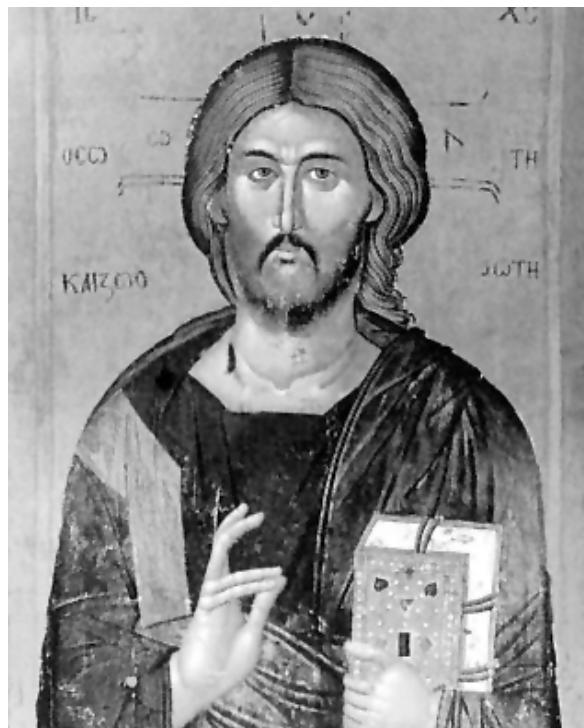
БРОЙ 6
ЮНИ 2009, ГОД. XVIII

ОПАСНОСТ ОТ ДУХОВНО ИЗЧЕЗВАНЕ

*И те веднага оставиха мрежите, и
тръгнаха след Него.
(Мат. 4:20)*

Поздравявам ви, възлюбени в Христа братя и сестри, с големия народен празник - Неделята на всички български светии и на всички преподобни и богоносни отци от Света Гора!

Вие чухте от Евангелието какво сторили Симон Петър, брат му Андрей и другите двама братя Иаков Зеведеев и Иоан, когато Господ ги призовал да станат Негови ученици и апостоли. Те оставили многото наловена риба, оставили ниви, къщи, имот, оставили дори домашните си и тръгнали след Христа. Това е голям подвиг, който не се вмества в границите на грехопадналия човешки разум. Да оставиш всичко и то в момент, когато можеш да придобиеш много пари и богатство (същия ден бъдещите апостоли наловили огромно количество риба - Лука 5:4-11) и да тръгнеш след един неизвестен Човек Проповедник - да, това е извън всянаква логика на практичния човешки ум. Но това, което умът не може да схване и побере, го схваща и разбира сърцето. Сърцето, в което живее Духът Божий, подсказвало на простите галилейски рибари, че Този, Който ги призовава, не е обикновен човек, а е Син Божий, Цар на вселената, Спасител на света. И те

тръгнали след Него...

Тази евангелска история се е повтаряла и се повтаря в света хиляди пъти. Повтаряла се е и се повтаря хиляди пъти и в нашата отечествена история - в подвига на нашите родни български светии...

Когато небесният закрилник на нашия народ преп. Йоан Рилски Чудотворец осиротял, раздал на бедните цялото си наследство и отишъл в манастир, посвещавайки целия си живот на Христа. И онova, което Спасителят

обещал на Симон Петър и Андрей, на Иаков Зеведеев и Иоан - че ако Го последват, ще ги направи ловци на човеци (в смисъл на човешки души, спечелени за Христа), същото нашият Господ обещал и изпълнил и по отношение на преп. Иоан Рилски. Столици христолюбци последвали блажения наш отец в пустинята още през време на земния му живот, а след блажената му кончина неговият Рилски манастир с нетленните му мощи привличал и привлича хилядно множество поклонници.

По същия начин последвала Христа и нашата света преподобна майка Петка Българска. Един ден тя чула в църква евангелските думи: "Който иска да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и Ме последва" (Марк 8:34). Тези Христови думи силно развълнували девойката и тя решила да ги изпълни. Оставяйки всичко, преп. Петка се заселила в далечната Йорданска пустиня, където се подвизавала почти до деня на своята блажена кончина. Мощите на светицата днес почиват в храма "Св. Три Светители" в град Яш, Румъния, и са непресъхващ извор на изцеление за хилядите поклонници.

От живота на апостолите се вижда, че те не само презрели всичко земно ради Христа, но и пожертвали живота си за Него. Христос умрял на Кръста за спасението на апостолите и на всички повярвали в Неговото име - и апостолите умрели за Своя Учител и Господ. Ето, това е съвършената самопожертвователна любов! И хиляди български мъченици също дали живота си за Христа. Когато родителите и сестрите на Иисусовата агница Злата Мъгленска я уговоряли да приеме мюхамеданството, тя отвърнала: "Ако дори и вие, мои родители и сестри, ме насизвате да се откажа от Господа Иисуса Христа, знайте - вие не сте ми вече родители, не сте ми сестри! Мой баща остава само Господ Иисус, моя майка - Пречистата Негова Майка, а мои братя и сестри - мъчениците и мъченичките." Озверените турци я обесили в един двор на дива круша. Насекли след това тялото ѝ на късове.

Подобен подвиг извършила и св. Аг-

лика Търновска. Прехласнат от нейната красота, турчинът Хасан паша дълго я уговорял да се омъжи за него, обещавайки ѝ слава и несметни богатства. Но Аглика решително отказала да смени вярата си. Били я жестоко, накрая пашата я отвлякъл и я подкарали за Одрин. Малко преди да стигнат града, смелата девойка успяла да се отскубне от охранявящите я гавази и да скочи от колата, след което предада чистата си душа Богу.

Ние, българите, не умеем да пазим светлата памет на родните светци и новомъченици, а те са нашето най-голямо национално богатство. Напразно шумни и кресливи медийни кампании устройват публични допитвания кои са най-великите българи сега и през вековете. Това не са пошли певци или шоумени, нито спортисти или политици със съмнителен морал... Това са нашите родни светци, ала те не се нуждаят от нашата похвала, а ние се нуждаем от тяхното молитвено застъпничество, защото - обезверяващи и обезродяващи се с всеки изминал ден - погиваме. България сега е един прикован към болничен одър смъртник. И ако не изровим от бунището на предателската ни забрава драгоценния бисер на родната святост, осиромашели, голи и боси духом, ще станем роби на чужди неправославни и нехристиянски цивилизации и култури. Ако не престанем да продаваме Православната си вяра и българска свяст - кога за тридесет сребърника, кога за паница леша - ще погинем и физически, и духовно.

Някога, в навечерието на османотурско иго България беше исправена пред най-серииозното изпитание от нейното съществуване. Тогава тя оцеля, защото имаше свети патриарх Евтимий, който я предаде на Светата Троица.

Днес ние сме пред още по-голяма опасност, защото чезне не държавата ни, а вярата и народността ни. Затова нека въззовем: БОЖЕ, ПАЗИ БЪЛГАРИЯ!

Боже, заради молитвите на всички български светии, опази страната ни християнска и православна. Амин.

Иван НИКОЛОВ

НЕДЕЛНА ПРОПОВЕД

ПЛАЧ И СКЪРЦАНЕ СЪС ЗЪБИ

Братя и сестри,
православни християни,

В тазнеделното литургийно Евангелско четиво Господ посочва вечната задгробна участ на неразкрайните грешници: външната тъмнина, ада, където е плач и скърцане със зъби.

Думите "ад", "тартар", "геена", "преизподня" означават едно и също нещо и това е мястото, където се мъчат грешниците - място тъмно, във вътрешността на земята, където - според св. Кирил Александрийски - живеят страшни, диви, жестоки, немилостиви и безсрани демони, подобни на черни етиопци.

На ония, които се съмняват, че има ад и демони, вечни мъки и митарства, ние препоръчваме да прочетат книгата на архимандрит Серафим (Алексиев) "Преподобни Серафим Саровски" и особено главата под надслов "Действително ли има бесове и адски мъки". Но да се отрича вечността на адските мъки е все едно да се отрича достоверността на Евангелието и да се приеме, че Христос е лъжец. Господ казва за осъдените грешници: **И тия ще отидат във вечна мъка** (Мат. 25:46).

Св. Димитрий Ростовски изброява вечните мъки така: "Там ще има трепет и неугасващ огън, защото Христос, нашият Спасител, е казал: **огънят им не угасва**. Там ще бъде и лютата зима и не понасяки нейния студ, грешниците ще скърцат със зъби... Там ще има и не престанно мъчение от червеите, които непрекъснато ще измъчват и ядат грешните човеки, и те никога няма да умрат, защото е казано: **червеят им не умира...**"

Имало двама приятели - се разказва в една свещена повест. Единият от тях, трогнат от Словото Божие, постъпил в манастир и

водел живот в сълзи на покаяние; другият останал в света и водил разпътен живот, а накрая стигнал до такова ожесточение, че започнал дръзко да се надсмива над Евангелието. Смъртта заварила мириянина в това състояние. Като узнал за кончината му, монахът от приятелско съчувствие започнал да моли Бога да му открие задгробната участ на мириянина. След известно време неговият приятел му се явил на сън. "Какво става с теб? Добре ли си?" - го попитал монахът. "Искаш ли да знаеш това? - със стон отговорил почиалият. - Горко на мен, злаощастния! Незаспиващият червей ме измъчва и няма да ми даде покой цяла вечност." "Какво е това мъчение?" - продължил да пита монахът. "Това мъчение е непоносимо! - възкликал почиалият. - Но не мога да избегна Божия гняв. Сега заради твоите молитви ми е дадена свобода и ако искаш, ще ти покажа моето наказание. Ти няма да понесеш, ако ти го открия такова, каквото е в действителност, но ма-кар и отчасти, узнай за него." При тези думи почиалият повдигнал дрехата си до коленете. И о, ужас! Целият му крак бил покрит от страшен червей, който го ядал, а от раните излизала такава зловонна смрад, че потресеният монах се събудил в същия миг. Но адската смрад изпълнила цялата килия и била толкова силна, че инокът изплашен изскочил навън, забравяйки да затвори вратата след себе си. Смрадта проникнала по-нататък и се разнесла по целия манастир. Тъй като с времето не изчезнала, обитателите му били принудени да се преселят на друго място. А монахът, който видял адския затворник и неговата ужасна мъка, до края на живота си не могъл да се избави от полепналото към него зловоние: нито да го отмие от ръцете си, ни-

то да го премахне с някакви благовония.

Ние знаем, че има ад и вечни мъки, но не проявяваме ли смайваща небрежност към опасността самите да попаднем в тях, отлагайки изправлението и покаянието си за утешния ден, който не ни принадлежи? Не ни ли притеснява предупреждението на апостола, което гласи: **Който опази целия закон, а съгреши в едно, той бива виновен във всичко** (Иак. 2:10-11)? Тогава според пророка **всичките му праведни дела не ще се спомнят** (Иез. 33:13). За нас подобава като пророка да заплачам и през много сълзи на покаяние да кажем: **Каква нам полза, че ни е обещано безсмъртно време, а сме вършили смъртни дела? Нам е предсказана вечна надежда, а ние, негодните, станахме суетни. Нам бяха пригответи здрави и мирни жилища, а ние живяхме пошо; приготвена бе славата на Всешишния, за да покрие ония, които са живели кротко, а ние ходихме из поши пътища. Ще бъде показан раят, чийто плод си остава нетленен, и в който има почивка и изцеление; но ние не ще влезем в него, защото се навъртахме в места безплодни** (Ездр. 7:49-54).

Братя и сестри,

Вечните мъки на ада са страшни, ние сме грешни люде - и въпреки това място за унижение и отчаяние няма! Няма и не може да има, ако всекидневно се каем за греховете си и се борим с нашите страсти. Да, адът е пълен с нечестивци, но там няма нито един разкаял се грешник!

Нека често слизаме в преизподнята с ума си и оттам като пророк Иона в китовата утроба да молим Господа за избавление и спасение. Молим ли се с ум, потопен в ада, ние в бъдещия век няма да отидем там с душата и тялото си. Нека да се утешаваме с думите на пророка, който казва: **Ако Той (Всевишният - б.ред.) не увеличаваше Своите милости, светът не би могъл да продължава да живее с ония, които обитават в него. Той дава дарове; защото, ако не дарява според благостта Си, за да могат ония, които са извършили нечестие, да се облекчат от своите беззакония, то не би могла да остане жива нито десетохилядна част от човеците. Той е Съдия и ако не прощаваше ония, които са сътворени чрез Негово слово... може би, от безбройното множество биха останали само твърде малцина** (З Ездр. 7:67-70). Господи, спаси ни! Амин.

ПРАЗНИКЪТ ПЕТДЕСЕТНИЦА

Денят на Светата Петдесетница от древни времена се смята за рождения ден на Христовата Църква, създадена не от суетата на човешки тълкувания и размисли, а по Божествена благодат.

Следващият ден, понеделник след Петдесетница е празникът на Светия Дух. Този празник Църквата е установила заради величието на Пресветия и Животворящ Дух, Единосъщен с Бог Отец и Синът Божий. Чрез Него ни се дарява всяка мъдрост, живот, движение, Той е източникът на всичко живо.

Светите отци казват, че Светия Дух не е създаден от Отца, не е сътворен, не е роден, но произлиза от Него. Тази Божествена тайна Православната църква не се решава да подложи на разсъждение, защото смята, че Господ открива на човека само толкова, колкото му е необходимо за неговото спасение и много тайни остават за нас зад непроницаема завеса.

Светият Дух обогатява човека с духовни дарове, красява човека с многообразни добродетели, прави го дърво добро, плодоносно, създаващо добри плодове (Матея 7:17).

Плодовете на Духа, по думите на апостол Павел, са: любов, радост, мир, дълготърпение, bla-

гост, милост, милосърдие, вярност, кротост, въздържание. (Галатия 5:22-23).

Светите апостоли установили празника Петдесетница и наставили християните да възспоменават Светия Дух всяка година. През IV век св. Василий Велики съставил коленопреклонни молитви, които се четат и до днес на празничната служба.

На Св. Петдесетница вечерната служба се съединява с утринното богослужение (след св. Литургия се извършва вечерня), защото молитвите за изпросване даровете на Светия Дух са коленопреклонни, а до Петдесетница в знак на духовна радост на богослужението не се коленичи. В молитвите на този ден измолваме също Господ да помене всички починали наши родители и братя.

На Великия прокимен: "Кой Бог е велик като нашия Бог? Ти си Бог, Който върши чудеса" - от олтарните двери се хвърля орехова шума към богоилците. Тя напомня за огнените езици над главите на апостолите. Вярващите отнасят тази шума по домовете Си за благословение.

Благословен си, Христе, Боже наш, Който показва рибарите премъдри, като им прати Светия Дух и чрез тях улови света. Човеколюбче, слава на Теб /тропар/.

ЗАВЪРШИ ИЗБОРНИЯТ СЕЗОН НА ЦЪРКВАТА

Чл. 11 от Устава на Българската православна църква гласи, че църковната власт в епархията принадлежи на епархийския митрополит, която се упражнява със съдействието на епархийски съвет, архиерейски наместници, енорийски свещеници, църковни настоятелства и манастирски управления. Съставите на част от тези органи на митрополитската власт са изборни с мандат от 4 години. В края на 2008-а и началото на 2009 година изтече мандатът на църковните настоятелства, епархииските избиратели, членовете на епархийските съвети и членовете на Църковния събор.

През ноември 2008 г. в диоцеза на цялата Българска православна църква се провеждаха избори за нови състави на църковните настоятелства. В Сливенска епархия бяха избрани 220 църковни настоятелства в седемте духовни околии. Член 154 на Устава урежда правомощията на църковните настоятелства, главните от които са да се грижат за православните храмове и да стопанисват техните имоти.

Следващите избори съгласно чл. 101 от Устава на БПЦ бяха за епархийски избиратели. Те са по шест от всяка духовна околия - трима клирици и трима миряни. Тяхното задължение е да избират: епархийски представители при избора на Български патриарх, членове на Църковния събор, Митрополита на епархията и членовете на Епархийския съвет. Изборът на епархийските избиратели се извършва от избраните и утвърдени църковни настоятелства. Всяко църковно настоятелство изпълчва от своя състав един представител, който участва в избора на епархийски избиратели. Този избор се провежда в седалището на главния град на духовната околия. Изборът на епархийски избиратели за Сливенска епархия се проведе на 10 май 2009 година. Бяха избрани 42 епархийски избиратели по духовни околии както следва:

СЛИВЕНСКА ДУХОВНА ОКОЛИЯ

КЛИРИЦИ:

1. прот. ЙОРДАН ТОДОРОВ ДИМИТРОВ от с. Желю войвода
2. ст. ик. КРАСИМИР СТОЯНОВ ГЕНОВ от Сливен
3. свещ. МАРИЯН ТОДОРОВ ГАНЕВ от с. Чинтулово.

МИРЯНИ:

1. ДИМО КОСТАДИНОВ ДИМОВ от с. Голямо Чочовен
2. ЛЮБОМИР ПЕНЕВ ИЛИЕВ от Сливен
3. МИНКО ВИЧЕВ СТЕФАНОВ от Сливен.

БУРГАСКА ДУХОВНА ОКОЛИЯ

КЛИРИЦИ:

1. иконом НИКОЛАЙ ИВАНОВ ДИМИТРОВ от Бургас
2. прот. СЕВАСТИЯН ЙАРДАНОВ ЙОРДАНОВ от Бургас
3. прот. ИВАН СТОЙКОВ ГЕОРГИЕВ от Поморие.

МИРЯНИ:

1. РУБЕН СЛАВЧЕВ НИКОЛОВ от Бургас
2. РУСИ ПЕТРОВ ПЕТРОВ от с. Крушовец
3. АТАНАС СПАСОВ ДИМИТРОВ от с. Индже войвода.

ЯМБОЛСКА ДУХОВНА ОКОЛИЯ

КЛИРИЦИ:

- 1.ст. ик. ПАНАЙОТ ГЕОРГИЕВ ЧАКЪРОВ от Ямбол
2. свещ. СТОЯН ИЛИЕВ СТОЯНОВ от с. Генерал Инзово
3. свещ. БОРИС ГЕОРГИЕВ ГЕОРГИЕВ от с. Кукорево.

МИРЯНИ:

1. ГЕОРГИ ИВАНОВ ТОШКОВ от Ямбол
2. ИВАН ДИНЕВ ИВАНОВ от с. Войника
3. ПЕТКО ПЕТРОВ ГОСПОДИНОВ от с. Челник.

ТОПОЛОВГРАДСКА ДУХОВНА ОКОЛИЯ

КЛИРИЦИ:

1. ст. ик. ИВАН ЯНЧЕВ МИХАЛЕВ от Тополовград
2. прот. НИКОЛАЙ ГИНЧЕВ КЛЮНКОВ от Елхово
3. иером. АМВРОСИЙ АТАНАСОВ ПАНДИЛЕВ от с. Устрем.

МИРЯНИ:

1. СТОЯН НИКОЛОВ МЛАДЕНОВ от Тополовград
2. ИВАН ВАСИЛЕВ БЕЛЕВ от Тополовград
3. НЕДЯЛКО ЖЕЛЕВ ИВАНОВ от Тополовград.

КАРНОБАТСКА ДУХОВНА ОКОЛИЯ

КЛИРИЦИ

1. иконом ИВАН АНГЕЛОВ АНГЕЛОВ от Карнобат
2. иконом РОМИЛ АНГЕЛОВ НЕГОЗОВ от Айтос
3. архим. ПАРТЕНИЙ РУСЕВ РУСЕВ от с. Люляково.

МИРЯНИ:

1. ТОДОР ДИМИТРОВ ТОДОРОВ от с. Дъскотна
2. ЙОРДАН СПАСИЕВ ИВАНОВ от Айтос
3. ТЕОДОР ПЕТКОВ ТРАЙКОВ от Карнобат.

КОТЕЛСКА ДУХОВНА ОКОЛИЯ

КЛИРИЦИ:

1. иконом ДИМИТЪР ПАНАЙОТОВ СОТИРОВ от Котел
2. архим. ДИМИТРИЙ СТОЯНОВ ДРАГАНОВ от Сунгурларе
3. прот. ДИМИТЪР ЦАНКОВ ПЕНКОВ от Сливен.

МИРЯНИ:

1. ПЕТЬР ДИМИТРОВ ФАНДЪКОВ от. с. Медвен
2. КЪНЧО ДИМОВ КУЦАРОВ от с. Жеравна
3. ДИМИТЪР ВАСИЛЕВ КУЦАРОВ от с. Жеравна.

МАЛКОТЪРНОВСКА ДУХОВНА ОКОЛИЯ

КЛИРИЦИ:

1. ст. иконом СТОЯН НИКОЛОВ ВАСИЛЕВ от Царево
2. свещ. СТОЯН ПЕТРОВ КРАЛЕВ от Царево.
3. прот. ГАВРИИЛ ГЕОРГИЕВ ГОСПОДИНОВ от Приморско.

МИРЯНИ:

1. ДИМИТЪР ПАНАЙОТОВ АНГЕЛУШЕВ от Царево
2. ДЕСПИНА ИВАНОВА СТОЙКОВА от Приморско
3. ХРИСТО КОСТАДИНОВ ХРУСУЛЕВ от Царево.

През май 2009 г. изтече мандатът на членовете на Сливенския епархийски съвет и

на членовете на Църковния събор. Епархийският съвет се състои от председател Сливенския Митрополит, двама клирици и двама миряни, избрани от епархийските избиратели. Членовете на Църковния събор от всяка епархия са по трима клирици и трима миряни, избрани от епархийските избиратели. Избор за нов състав на Епархийския съвет и за членове на Църковния събор се проведе в Сливен на 31 май 2009 г. Беше избран Епархийски съвет в състав:

КЛИРИЦИ:

1. ст. иконом Методи Христов Попов от Сливен
2. иконом Николай Иванов Димитров от Бургас.

МИРЯНИ:

- 1.инж. Стефан Стефанов Лазаров от Ямбол
2. Минко Вичев Стефанов, юрист от Сливен.

Правомощията на Епархийския съвет са разписани в чл. 121 от Устава на църквата. По главните от тях са: да се грижи за запазване чистотата на учението на светата православна Църква, да запазва и развива християнската нравственост и църковната благотворителност, да се грижи за утвърждаването на православната вяра и благочестие сред православното българско семейство. Епархийският съвет приема бюджета на Митрополията, управлява общоепархийските имоти, утвърждава новоизбраните църковни настоятелства и ги освобождава, когато не изпълняват добросъвестно своите задължения. Разрешава да се сключват придобивни сделки, договори за заем, наем, аренда и други договори. Епархийският съвет подпомага във всичко епархийския митрополит в управлението на епархията.

Бяха избрани и членовете на Църковния събор в състав:

КЛИРИЦИ:

1. иконом Ромил Ангелов Негозов от Айтос
2. протоиерей Севастиян Йорданов Йорданов от Бургас
3. свещеник Янко Донев Янков от Ямбол.

МИРЯНИ:

1. Вълкан Янев Вълканов от Сливен
2. Рубен Славчев Николов от Бургас
3. Стоян Ралев Гардев от Сливен.

Църковният събор има следните по-важни правомощия: изменя и допълва Устава на Българската православна църква, приема Синодални наредби, изслушва и приема отчетен доклад на Св. Синод за цялостната дейност на Българската православна църква и приема решения по него.

И така в края на май тази година приключи изборният период за нови състави на ръководните органи в Българската православна църква. През следващите четири години се надяваме, че те с любов, старание, висока отговорност и по съвест ще изпълняват вменените им от Устава задължения, за да могат в края на мандата с чест и достойнство да дадат отчет пред православните християни, които са ги избрали.

"ПРАВОСЛАВЕН ХРИСТИЯНИН" - издание на Сливенска Митрополия

Редакционен колектив:

Сливенски Митрополит ИОАНИКИЙ,
иконом Борис БЕРОВ, иконом Панайот
ЧАКЪРОВ, Вълкан ЯНЕВ.

Редактор Димитър ПЕТКОВ.

Предпечатната подготовка и печат ИК ·ЖАДДА· Сливен.

Адрес на редакцията: 8800 - Сливен

площад "Хаджи Димитър" 5

Сливенска Митрополия.

Телефон 62-56-21.

Банкова сметка 1000121215 - ДСК Сливен.

ЕПАРХИЙСКИ ВЕСТИ

• По случай 24 май - Деня на Българската просвета и култура и на славянската писменост - Негово Високопреосвещенство Сливенският Митрополит Иоаникий беше на посещение в Бургас, за да участва в тържествата по време на празника.

• На 21 май - св. равноапостоли Константин и Елена - по традиция той отслужи св. Литургия в храм "Св. Богородица" в Бургас. Единият от светите Престоли на храма е посветен на св. Император Константин Велики и майка му св. Елена.

• На 22 май Митрополит Иоаникий отпътува за Приморско, където на 23 май отслужи св. Литургия в градския храм "Св. св. Кирил и Методий" и отличи с официя "ПРОТОИЕРЕЙ" местния свещеник Гавриил Георгиев Господинов. Поводът бе честването на 130 години от основаването на Приморско. След светата Литургия Митрополитът освети новопостроената сграда на Кметството в Приморско.

Следобед той отпътува за Поморие и отседна в манастира "Св. Георги".

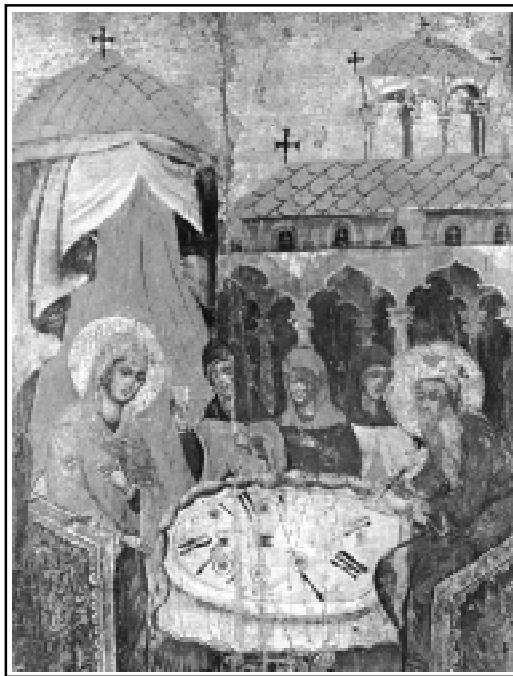
• На следващия ден, 24 май, за пръв път свещениците от Бургас и преподаватели от висшите учебни заведения в града, предвождани от Митрополит Иоаникий и кмета на града г-н Димитър Николов, участваха в празничното шествие по слу-

чай Деня на Българската просвета и култура и славянската писменост. Шествието започна в 10,30 часа от площад "Тройката", продължи по ул. "Александровска" и ул. "Богориди" и завърши в Морската градина. В него се включиха ученици и деца от 28 училища и 10 детски градини. От 11 часа в Морската градина се проведе празничен концерт с участието на детски хор "Милка Стоева", балетната школа на Лилия Бисерова, цигулков ансамбъл "Звездички" при НУМСИ, "Проф. Панчо Владигеров", балет "Мания", танцов ансамбъл "Шарени гайтани" при Общински детски комплекс, мажоретен състав от ОУ "Братя Миладинови" и много други.

След завършване на концерта Негово Високопреосвещенство Митрополит Иоаникий, придружен от г-н Димитър Николов, свещеници и официални лица от Бургас, замина за квартал "Лозово", където освети терена и положи основен камък за строеж на нов православен храм.

• На 28 май - Възнесение Господне - Митрополит Иоаникий отслужи св. Литургия в храм "Св. Възнесение" в Ахелой, Поморийска община. По време на светата Литургия той отличи с официя "ИКОНОМ" енорийския свещеник на града Божидар Станчев Желев.

Рождение на св. Йоан Кръстител /Еньовден/ (24 юни)

Св. първов. ап. Петър и Павел /Петровден/ (29 юни)

